

Černá Madonna

Metanoon

Za noci tmavých a dlouhých
když vichřice sténá krajem
a víry bouřných mraků těžce táhnou oblohou
do zvadlých korun stromů padá déšť
strmé srázy skal omývá
a teskná píseň větru zní
srdce mé rukou svírá
ledovou, jako čistý padlý sníh

Snad je to ďábel sám
kdo duši mou tak rozerval
když poprvé jsem před léty
zavítal do těch míst
tam, kde zdi prastaré smutně vzhlíží k nebesům
a neúprosný čas
zvolna rozkládá je v prach

Noc byla temná tak jak dnes
jen mámivá a tichá
tak jako mlčí pouze hroby v mrazivém svitu hvězd
vtom ohně záře modravá
v ní bledý přízrak na hradbách
a do mých uší náhle valčík podivných tónů zněl

Vláda noci končí rosou smývá živý sen
chvíle temné vášně s černou madonou
už více šancí nedá osud nesplní můj sen
noci temné vášně s černou madonou
jen čas jak perly dnů když střídá s noční oblohou
vrací chvíle vášně s černou madonou
a vůní samet černých růží vítr probouzí
noci temné vášně s černou madonou